

Lantbruksresa med transmongoliska järnvägen till Kina

12-28 oktober 2006

Reserapport



I mitten av oktober gjorde 19 personer, de flesta ekobönder, en studieresa till Kina. Initiativtagare till resan var Staffan Ahrén, för arrangemangen stod Phoenix Travel i Göteborg.



Torsdag 12 oktober sammanstrålade gruppen på flygplatsen i Helsingfors. Några hade kommit redan dagen innan från Köpenhamn och Göteborg, några började sin resa i Finland medan resten flugit från Stockholm och Mariehamn på morgonen. Med Finnair flög vi gemensamt vidare till Moskva.

Där väntade den svensktalande lokalguiden Alexandra (född i Sverige), som tog oss till lunch på en överdådig, gammaldags restaurang. Ösregnet under eftermiddagens stadsrundtur höll turligt nog uppe när vi gick ut för att beundra utsikten vid universitetet och när vi sneddade över *Röda Torget*, 150x400 m stort. Vi såg sagoslottskatedralen (*Basiliuskatedralen* från mitten av 1500-talet), *Lenins mausoleum*, de stjärnprydda tornen i *Kreml* och den okände soldatens grav med en evig låga. Vi åkte tre stationer till Moskvas berömda *tunnelbana* (26 mil, byggd 1935-54) innan vi gick genom det berömda varuhuset *GUM* (från 1805) tillbaka till bussen.

Efter middag på en mycket modern restaurang satt vi någon timme i bilkö för att komma till *Jaroslavskijstationen*. Trots åtta filer i var riktning stod trafiken stilla, inte ens ambulanser släpptes fram. Situationen blir inte bättre av att man hugger ner trädalléer och river upp spårvagnsspår för att bredda gatorna, och låter 7000 "officials" med blåsljus ha företräde.

På tåget fördelades gruppen i två vagnar i tvåbäddskupéer. I vagnens ena ände huserade en tågvärd som bl.a skötte de koleldade samovarerna, toaletter fanns i båda vagnändarna.

Tåget avgick kl 21.35 Moskvatid, som är 2 tim före svensk tid.

Fredag 13 oktober – måndag 16 oktober tillbringades ombord på tåget. Vi åkte rakt österut och kunde se landskapet förändras med slättland, lövsly, silverbjörk, lärkträd, ceder, berg och öppet landskap igen. Vid Uralbergen (efter 1777 km) lämnade vi Europa och fortsatte i Asien, vi var nu i Sibirien (Sib = sova, ir = jord). Här var mer bebott utefter järnvägen, grå byar, blå fönsterluckor, leriga vägar, skorstensrök och ett och annat turkos hus, stora städer med höghus, kolonitradgårdar i ytterområdena. Vi såg mängder av godståg, de flesta med kol och olja, rykande fabriker och många nedlagda, vi fotade järnvägsstationer och telefonstolpar. Vi passerade alla de stora floderna vi minns från skolgeografin och korsorden, Volga vid Novgorod, Ob vid Novosibirsk, Jenisej vid Krasnojarsk.

Måndag morgon kom vi fram till Bajkalsjön och kunde njuta av denna Sibiriens Pärla i flera timmar.

300 floder mynnar i sjön, men bara en, Angara, rinner ut ur den.

Ombord på tåget gällde Moskvatid, utanför passerade vi 5 tidszoner.

En gång om dagen samlades vi i restaurangvagnen för middag, resten av tiden tittade vi mest ut genom de allt skitigare fönstren, när vi inte sov, läste, fikade i kupéerna eller bekantade oss med varandra.

Med 1-4 timmars intervaller gjordes korta stopp, 2-25 min, och vi kunde gå ut på perrongerna för att handla snacks och mat av lokalbefolkningen.

I Ulan Ude kopplades vagnarna om, transsibiriska fortsatte österut till Chabarovsk, vi söderut mot Ulaan Baatar.

På måndag kväll nådde vi mongoliska gränsen och den ryska restaurangvagnen ersattes av en utsirad mongolisk. Vi fick också ställa tillbaka klockorna en timme eftersom Mongoliet och Kina hade Moskvatid + fyra timmar, medan ryska sidan av gränsen hade + fem. Vi hade nu åkt 5902 km genom till ytan världens största land (38xSverige) med en befolkningstäthet på 8,4 inv/km² (Sverige 20).

Tisdag 17 oktober anlände vi kl 7.35 till *Ulaan Baatar* (betyder röd hjälte), Mongoliets huvudstad, världens kallaste och den som ligger längst från havet. Vi möttes av lokalguiden Otgonbayar från Legend Tour, som talade bra engelska med brittisk accent. Bayar, som han kallade sig, kombinerar guidejobbet med sitt ordinarie yrke som jurist. Busschauffören Gancolmon körde oss till *Meliss Espresso*, ett amerikanskt café, där en omfattande frukost väntade. UB ligger på 1350 m höjd på den mongoliska slätten, landets genomsnittshöjd är 1580 möh. Nordost om staden ligger *nationalparken*

Lantbruksresa med transmongoliska järnvägen till Kina

12-28 oktober 2006

Reserapport

Tereldsch med bl.a unika klippformationer, som med lite fantasi kan föreställa både djur och människor. På vägen dit såg vi hjordar av hästar, kor, grymtoxar (tama jakar), får, och getter som

betade på de till synes magra oändliga vidderna. Enstaka träd växte i dalgångarna längs små vattendrag.

Mongolernas traditionella nomadtält kallas ger, i Europa använder vi det ryska namnet jurta. De är demonterbara, kan fraktas på ett hästlass (eller kamel) och kan byggas upp på tre timmar. Vi besökte en familj, fick sitta i ring runt den centrala kaminen och smaka på torkad yoghurt, te med salt och mjölk, hemgjort smör, jäst stommjölk och en slags kakor.

På en slutning mellan klipporna låg *Tamir Tourist Camp*, där vi installerade oss i varsina ger och åt lunch i en större variant (diameter ca 10 m). Innan solen gick ner gjorde halva gruppen en ridtur medan andra klättrade uppför slutningarna för att få ännu bättre utsikt över det glestbefolkade landet. Mongoliet är 3,5 ggr så stort som Sverige med bara 2.6 milj invånare, 1.6 inv/km² alltså.

I våra tält fanns vedeldade kaminer som personaltjejer tassade in och skötte både kväll, natt och morgon. Tälten blev snabbt utkylda, men lika snabbt uppvärmda genom kaminerna. Sängbottnarna bestod av sågade bräder med tunn vaddmadrass på.

Onsdag 18 oktober. Tillbaka i UB besökte vi *Gandanklostret* som är ett lamatempel och fick en introduktion i den grenen av buddismen. Mongolisk lunch åt vi sittande på små pallar på *Handdorj Palace* där Hertig Larssons kompis, utrikesminister (1911) Handdorj, hade bott. Matsalen var inrymd i en ger som byggts ihop med det gamla bostadshuset.

Naturhistoriska museet, modell äldre, visade flora och fauna i landet, liksom att en mongol bestigit Mount Everest och att en varit astronaut.

Planerade besök vid en jättelik buddastaty och ett krigsmonument från andra världskriget byttes på vår begäran mot en lokal marknad (*Narantuul*, även kallad svarta marknaden) i sydöstra delen av staden, som trots 850.000 invånare kändes som en småstad. På marknaden kunde vi köpa läderstövlar för 170 kr och fårskinnsvantar för några dollar, fast allt fick förstås betalas i den lokala valutan tugrig.

På kashmirfabriken *Evseg* kunde man även köpa kamelhårskläder, om man hade tur att hitta rätt storlek vill säga. Priserna på kashmir var hälften av de kinesiska, som i sin tur är hälften av de svenska.

Så var det äntligen dags för dusch, på Mongoliets flottaste hotell, det jättelika *Chinggis Khaan*. Innan vi tillbringade en natt där åt vi middag på *Mongolian Barbecue*. Vi plockade till oss vad vi ville äta, kocken stekte det sedan på ett jättelikt runt stekbord.

Torsdag 19 oktober fortsatte resan på morgonen med ett kinesiskt tåg. Likadana vagnar som på det ryska tåget sken och blänkte efter ideligt putsande, restaurangvagnen bjöd på rena delikatesserna.

Utanför fönstren blev grässlätterna allt torrare och brunare, vi kom in i Gobiöknen. Strökameler dök upp här och var, men var svåra att fotografera. På kvällen nådde vi den kinesiska gränsen och tåget skulle byta hjul för att passa den kinesiska spårvidden som är 1435 mm. (Den ryska är 1524 mm). Vagnarna kördes in i en stor hall, kopplades isär och höjdes med stora domkrafter varefter hjulvagnarna rullades bort och ersattes med smalare som knuffades in på den dubbla rälsen (båda spårvidderna).

Vid midnatt var både detta och gränskontrollerna avklarade, vi rullade vidare, toaletterna låstes upp och vi kunde gå och lägga oss. Vi hade nu kommit till Kina, hälften så stort som Ryssland, 139 inv/km².

Fredag 20 oktober förändrades landskapet utanför, öknen blev till stora majsält, i byarna kunde vi se hur majsen torkades på taken. Vi passerade *Zhangjiakou* där hertig Larsson bott och terrängen blev mer och mer kuperad. I morgondiset skymtade vi den kinesiska muren på berskammarna, men riktigt tydligt syntes den inte förrän vi stannade i *Chinglungchiao*. Där hamnade vi mitt i en filminspelning och kunde gå ur och fota muren med tåget i förgrunden. Vid bergen i Badaling kröp tåget bokstavligt talat fram både baklänges och framlänges, vi slingrade oss ner från 800 m höjd till 45 m ö h, den nivå Beijing ligger på.

Halv tre var vi framme, vi hade då åkt tåg 7865 km på ca 133 tim timmar, inkl alla stopp. Eftersom vi stannat två dagar i Mongoliet hade resan tagit oss 7½ dygn.

Lantbruksresa med transmongoliska järnvägen till Kina

12-28 oktober 2006

Reserapport

På *Xizhimenstationen* mötte oss lokalguide Jenny Zhao (kinesiskt namn Li'ou), som skulle följa oss under hela resan. Under hela Beijingvistelsen hade vi en egen buss med chaufför till vårt förfogande, men tyvärr inter samma utan fyra olika.

Vi började med att känna på stämningen på *Himmelska Fridens Torg*. Torget är 880 x 500 m stort och kan rymma en halv million människor.

Balkongen på *Himmelska Fridens Port* där Mao utropade republiken 1949 pryds av ett stort porträtt av honom.

Vid torget ligger även *Nationalförsamlingen*. Den jättelika byggnaden uppfördes på 10 månader när man 1959 skulle fira kommunistpartiets 10-årsjubileum. Under några veckor i mars har kommunistpartiet kongress med 10.000 deltagare i den stora salen. De kan sedan alla tas emot i bankettsalen, men middagen måste ske i två sittningar.

Utanför historiska museet mitt emot Nationalförsamlingen såg vi nedräkningstavlan till invigningen av olympiaden den 8/8 2008 kl 8.

Bakom Nationalförsamlingen byggs den nya *Nationalteatern/operan*, ritad av den franske arkitekten Paul Andreu. som i folkmun kallas "the Alien Egg" och beskrivs som en transparent ö i en konstgjord sjö omgiven av en ny park. 2007 ska det 150.000 m² stora bygget vara klart och beräknas då ha kostat 365 milj USD.

Vi checkade in på *Holiday Inn Downtown* och tog igen oss en stund innan vi samlades för gemensam middag snett över gatan på en enkel restaurang. Alla åt med pinnar, ingen skulle i fortsättningen fråga efter västerländska bestick.

Lördag 21 oktober åkte vi redan klockan åtta på morgonen till loppmarknaden *Panjiayuan* i sydöstra hörnet av tredje ringvägen. 1995 investerades 3,5 milj Yuan för att bygga tak över det som började som en gatuloppmarknad. Försäljarna representerar över 20 olika provinser i Kina, vilket ger en god översikt över etniskt hantverk.

Den Förbudna Staden byggdes på 14 år av den tredje Mingkejsaren Yongle, 1406-1420. Här var kejsarnas residens och ämbetslokaler under både Ming- och Qing-dynastierna, tills kejsardömet tog slut 1911. Staden omges av en 10 m hög mur och en vattengrav. Till många murar, väggar och golv användes 100 milj sk gyllene tegel från Suzhou. Det hade en gyllene färg, var lika dyrt som guld och avger ett ljud liknande klockklang när man slår på det. Då marken trampas av 8 milj besökare varje år har markbeläggningen sedan området öppnades slitits ner 3-10 cm.

Efter gemensam lunch ägnades em åt att på egen hand utforska omgivningarna, shoppa, klippa håret för 20 kr eller beställa glasögon för halva hemmapriset.

Gemensam middag på kvällen inom gångavstånd från hotellet.

Söndag 22 oktober började vi med ett besök hos de sex *jättepandorna i Zoo*. Idag finns ca 1000 vilda pandor i landet, framför allt i Sichuan i södra Kina, där de lever på 1200-3500 m höjd.

När det blev hett i Den förbudna staden på somrarna flyttade kejsarfamiljen med sin stab 11km ut på landet, till *Sommarpalatset*. Det ligger vid den konstgjorda sjön Kunming som är 2½ m djup. Av schaktmassorna bildades en kulle i norr, som skyddade palatset mot de farliga nordandarna och bebyggdes med ett buddistiskt tempel.

Vi såg änkekejsarinnan XiCi's arbetsrum och bostad, liksom huset där hon höll den näst siste kejsaren Guang Xu i husarrest i 10 år innan han mystiskt dog. Vi promenerade i den 728 m långa korridoren, byggd första gången 1750, som smyckats med 14.000 målningar med motiv från kända sägner och platser. Vi såg också marmorbåten med träöverbyggnad målad som marmor och stora skovelhjul som XiCi lät montera dit.

Lunchen intogs i en västinfluerad restaurang i samma byggnad som en *pärlfabrik*. Där fick vi se hur sötvattenspärlor blir till och lära oss skilja falska från äkta pärlor.

Eftermiddagen på egen hand innan buss tog oss till gemensam middag och en timme Beijingopera i *Liyuan Theatre*. Operaformen liknar mer akrobatik eller teater än det vi kallar opera.

Måndag 23 oktober åkte vi tidigt till *Himmelens tempel*, dit kejsaren bars förr i tiden för att be om goda skördar och tacka för de man fått. Kineserna trodde himlen var rund och jorden fyrkantig, därför har parken en halvcirkelform i norr och en kvadratisk form i söder. På solaltaret, där en oxe brukade

Lantbruksresa med transmongoliska järnvägen till Kina

12-28 oktober 2006

Reserapport

offras, blev vi vittne till en filminspelning (reklam för OS 2008) med en känd pianist. Hans flygel hade placerats över mittstenen, som har en speciell ekoeffekt och varifrån kejsaren talade med himlen. Framför "Hallen för bedjan av goda skördar" tog vi gruppfoto av våra bönder när de bad för nästa års skörd... Hallen är ett arkitektoniskt och konstruktionsmässigt mästerverk, varken spik, lim järn eller cement har använts i den 38 m höga byggnaden som har en diameter av 30 m.

I parken samlas varje morgon kineser för aktiviteter som olika former av gymnastik, dans, spel, sång och musik, stickning mm. Vi kunde studera den sociala gemenskapen, men också prova på t.ex softtennis.

På väg till ett sidenvaruhus gjorde vi en extrasväng förbi Olympiaparken, där några av de 32 nya arenorna byggs till OS 2008. *Olympiastadion* har ritats av de schweiziska arkitekterna Herzog & de Meuron och kallas fågelboet pga sitt utseende. Ett självbärande gallerverk av stål ska kläs med transparenta "kuddar" av fluoropolymer film. Vi skymtade också simstadion, en låda som ska fyllas med blått vatten och ska ge känslan av att man befinner sig i ett akvarium.

På *sidenvaruhuset* fick vi se hur man av silkefjärilens kokonger tvinnar de tunna trådarna och sedan väver tyger av dem. Tvillingkokongernas trådar är för trassliga att reda ut, dessa "tovar" man i stället och gör täcken av. En mannekänguppvisning visade lite av det kinesiska modet innan vi själva kunde ekiperas oss.

Enligt programmet skulle vi nu besöka Yonghegong lamatempel, men eftersom vi sett ett sådant i Ulaan Baatar nöjde vi oss med att se det från bussen och fick på så sätt en stund över innan vi tog tunnelbanan till *Wangfujing*, stadens finaste shoppinggata. Vi åt middag i ett närbeläget hutongområde och tittade sedan på *Donghuamen night market*, en matmarknad. Hade vi inte varit så mätta hade vi där kunnat smaka på allehanda läckerheter som komage, testiklar, skorpioner, insekter, orm, sjöstjärnor och bläckfisk.

Tisdag 24 oktober lämnade vi storstadslivet för landsbygden. Vi åkte drygt tre timmar norrut till *Le Zhiwan Organic Ranch*, 1500 ha i National Forestry Preserve. Mr Zhiwan, en taiwanesisk-amerikansk affärsman hade börjat odla grönsaker ekologiskt här för eget behov, platsen valdes för att hedra hans far som varit general och stationerad i trakterna. Ryktet om de fina grönsakerna spred sig och odlingarna växte och blev mer kommersiella.

Ranchen låg vid världens ände, åtminstone Kinas, inom området slingrade sig resterna av den kinesiska muren. Mr Wu, manager för farmen, tog oss med på en vandring i en dalgång, där vi så småningom nådde fram till deras djur. Det visade sig vara får, strutsar, hästar, kameler, grisar, kor, höns och påfåglar, några enstaka djur av varje sort, mer som demonstration för besökare alltså.

Totalt genomfrusna åt vi sedan lunch i en öppen paviljong med fint utedass. Den goda maten kom från egna odlingar, äpplet- och mullbärsvinet likaså.

Hade vi frusit tidigare blev vi nu desto mer svettiga, vi fick chansen att besöka en orenoverad del av muren som inte är öppen för allmänheten. Efter en stunds vandring i en dalgång gällde det sedan att klättra 400 höjdmeter nästan rakt uppför. Några i gruppen vände halvvägs, andra klättrade upp till muren, medan ytterligare några klättrade vidare till ett av de gamla vakt- och signaltornen.

Besöket på Zhiwan avslutades med ett besök i deras tre växthus, där grönsaker odlades. Vi fick veta att de levererade sina produkter till en supermarket i nordöstra Peking och att kunderna var utlänningar och kinesiska villaägare.

På hemvägen åt vi middag på restaurang *Hui Zhen Lou* i närheten av kinesernas Skansen i norra Peking.

Onsdag 25 oktober började vi med *Jingshan-parken*, det 43 m höga utsiktsberget norr om Den Förbudna Staden. Kullen var skapad av de massor som grävdes ur vallgraven utanför palatetsmuren och av att palatsets pottor med inblandning av träkolsaska tömdes här. Vi passerade två paviljonger på vägen upp till *De tiotusen källornas paviljong*, alla vackert nymålade. Uppifrån hade man fin utsikt över alla kejsarpalatsets gula tak. Vi såg också minnesstenen på platsen där den siste Mingkejsaren Chongzhen hängde sig när Qing tog över makten.

Innan vi lämnade parken var vi med om en *teceremoni*, vi fick prova fem olika sorters te och fick veta lite om dem. Utanför såg vi hur man plockade persimoner från ett stort träd och fångade upp dem i en presenning.

Lantbruksresa med transmongoliska järnvägen till Kina

12-28 oktober 2006

Reserapport

Hutong är ett mongoliskt ord som egentligen betyder brunn, men idag betecknar de smala gränderna mellan de traditionella atriumhusen *siheyuan* (fyrväggarsgård). I fem hundra år fylldes Pekings innerstad av sådana områden, nu rivs de på löpande band. I ett bevarandeområde norr om den förbjudna staden träffade vi Sincere från grannskapskommittén som berättade lite om husen innan vi cyklades runt i *rickshaw* i de smala gränderna och längs den konstgjorda sjön Hou Hai. Vi besökte ett *barnhem för döva* inrymt i en traditionell sk pekingfyrcant. Dit kommer barn upp till 16 år från hela regionen för att öva sitt tal och vänja sig vid sina hörapparater.

I en annan *siheyuan* åt vi lunch hos en pensionerad kvinnlig busschaufför, som även var femte generationen att tillverka anteckningsböcker till Den Förbjudna Staden.

I ett minimalt kök trollades maten fram, som vi åt ihopträngda i det lilla vardagsrummet. Ursprungligen bodde en familj runt en sådan gård, nu delades den av fyra familjer, som fyllt den lilla gården med egna små kök.

Klockan två hade vi ett inbokat besök på *Guang'anmen hospital*, ett TCM-sjukhus från 1955 (Traditional Chinese Medicine). En doktor, som av brytningen att döma studerat i USA, tog emot och berättade om sitt sjukhus, dit många kommer först sedan den västerländska medicinen gått bet. Vi fick se koppning, akupunktur och kinesisk massage för att sedan besöka apoteket. Av 600 örter och djur vägde man upp individuellt anpassad medicin, som patienterna dricker som illasmakande teer.

Sjukhusets tre huvuduppgifter är patientvård, utbildning och forskning.

På grund av trafiken fick vi åka direkt till middagsrestaurangen *Tong Fu Lin* och därefter till en akrobatikföreställning på *Chaoyang Theater*. Akrobatik har visats i Kina i flera tusen år, många nummer är ursprungliga. På scenen ser allt lätt ut, men tanken på att göra en enda rörelse själv gör det hela svindlande.

Torsdag 26 oktober styrde vi kosan norrut. På väg till ett större industrilantbruk fick vi se en gård med kor. Vi hade frågat oss var Kinas 108 miljoner kor fanns och ville nu undersöka det. Vi vände bussen och körde på måfå in till området, där vi så småningom även fick träffa managern Mr Ai Jun. Och tänk, detta var ett ekologiskt jordbruk! Vi hade råkat hitta den stora farmens västra del, den ekologiska, *Changping Xiao Tangshan*.

Med Jenny som tolk fick vi se växthusen och korna och kunde ställa frågor till managern. Farmen startade år 2000 och är 80 ha stor med 18.000 m² växthus. De har 22 anställda och för tillfället 20 kor, 1000 kycklingar och 1000 änder, fiskodlingen håller på att utvecklas. Vi fick bland annat veta att de ska leverera mat till i första hand de aktiva under olympiaden om två år.

Vårt egentliga besök på det statliga *Beijing Changping National Agricultural Science Park* visade sig begränsas till en demonstrationsdel. Hade vi inte råkat stanna på den ekologiska delen hade vi alltså inte fått se den.

En guide, Leo Li, tog oss med på promenad genom en en km lång tunnel med tak av vinrankor. Vi fick se ett växthus där orkideer odlades och ett annat med grönsaker, bl.a körsbärstomater. Detta var öppet för självplockning på helgerna, ett halvt kg kostade 20 Yuan.

Några demonstrationsdjur och en hall med bonsaiträd var sedan allt vi fick se. Strutsfarmen, ankfarmen och fiskodlingen, som varit öppna för fyra år sedan, var nu förbjudet område.

Även lunchstället var stordrift. Restaurangen låg i anslutning till en Friendship store, där vår buss bara var en av kanske femtio.

Trots alla grymma metoder på 200-talet fKr är vi tacksamma för att Shi Huangdi, kungen av Qin, lät bygga *Den Kinesiska Muren*.

Eftersom alla inte klättrat ända upp till muren i tisdags lade vi på eftermiddagen in ett besök i *Badaling*, ca 8 mil nv om Beijing. Dit byggdes motorväg 1993 och ett höghastighetståg är planerat. De nuvarande resterna av muren stammar från 1400-talet när man med hjälp av den 650 mil långa muren försvarade sig mot mongolerna som kom norrifrån. Efter att ha skålat i rödvinet Great Wall vandrade vi ovanpå den 5,5 m breda muren, många till vägs ände, dvs där restaureringen upphört. Totalt har man i Beijings närhet restaurerat ca 10 mil av muren, varav ca en mil vid Badaling.

På kvällen gick vi på egen begäran till den enkla restaurangen snett över gatan från hotellet, den med den goda maten.

Lantbruksresa med transmongoliska järnvägen till Kina

12-28 oktober 2006

Reserapport

Fredag den 27 oktober var helledig. Många utnyttjade tiden till att shoppa, andra strövade bara omkring eller cyklade genom hutongerna. Vädret var strålande, vi hade haft 15-20° hela veckan och bara en regnskur första dagen i Peking.

Sista kvällens middag blev en besvikelse för många. I en stor, dragig lokal i *Rainbow hotel* samlades tre Phoenixgrupper för ankmiddag. Miljön var ödslig, maten inte den bästa och endast några få tyckte om den berömda grillade/ångkokta pekingankan, som trancherades vid bordet.

Lördag 28 oktober var hemresedag. Klockan åtta lämnade vi hotellet, 10.55 gick planet.

På vägen till flygplatsen passade vi på att avtacka Jenny, som varit vår fanbärare, guide och allt i allo den senaste veckan. Redan då började också planer smidas för nästa resa, alla var överens om att man ville resa tillsammans igen.

Efter drygt åtta timmars flygning kom vi till Helsingfors, där våra vägar skildes. För några slutade resan där, vi andra flög vidare till Mariehamn, Stockholm, Köpenhamn och Göteborg. Med 6 timmars tidsskillnad kom vi hem samma dag, lagom för att några timmar senare ställa om klockan till vintertid med sju timmars skillnad.

Göteborg 2006-10-29

Ingrid Johansson,
som varit reseledare.

Tel 031-167478 eller 0705 167479

ingrid.johansson@opendoors.se

Information om biogas i Kina: www.i-sis.org.uk/BiogasChina

Bilaga:

Market grows for organic vegetables.

Artikel ur China Daily, www.chinadaily.com.cn